

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Táboře rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Veronikou Novotnou jako samosoudkyní v hlavním líčení konaném dne 2. prosince 2019

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa], adresa pro doručování [adresa obžalovaného], bez zaměstnání,

je vinen, že

nejméně od 19. 3. 2016 do února roku 2019 v [obec], [anonymizováno] nám. [číslo] v [obec] na ul. [ulice] [číslo] popřípadě z jiného místa, v úmyslu narušit soukromý život poškozené [celé jméno poškozené], narozené [datum], tuto soustavně a vytrvale obtěžoval formou opakovaného zasílání nevyžádaných, hrubě urážlivých a výhružných SMS zpráv a e-mailů, v nichž se dožadoval komunikace s poškozenou a sexu s ní, poškozené přitom vyhrožoval rozesláním jejích fotografií intimního charakteru, pořízených v době společného života, jejím známým, přátelům a spolupracovníkům v zaměstnání, pokud s ním nebude komunikovat,

takto zaslal poškozené nejméně 90 nevyžádaných SMS zpráv, na telefonní číslo patřící [jméno] [příjmení], narozené [datum], bývalé kolegyni poškozené, od které požadoval předávání SMS zpráv poškozené [celé jméno poškozené], v těchto SMS zprávách například uvádí: dne 28. 10. 2018 "Hele, buď se ozvi nebo jdu zítra za matkou. A věř, to bude průser. Můj ne.", dne 24. 10. 2018 "Udělám Tě jako dřív. I po telefonu. [příjmení], neprud", "Proč to řešíš přes [anonymizována dvě slova], bojíš se mě zbytečně. Jen Tě chci ošukat. Nic víc. pa.", "V únoru mi končí podmínka. Tak počkám. Co pak?", " Proč se bojíš?", dne 23. 10. 2018 "Nemáš proč, [anonymizováno] si, udelam Tě prszama,to umím. Chceš si to rozdat?", dne 20. 10. 2018 "Vzhledem k tomu, že se mi začíná dařit a to dost (exekuce pro Tebe je v háji, atd) Budu v tomto daleko nekompromisnější a ostřejší. To slibuji. Ale neboj,

jen dle zákona. To Ti také slibuji. již je nás proti Tobě víc. Už nejsem sám. Melas zavolat a domluvit se, když jsem Ti to nabízel. Ale jak se říká: komu není rady..smajlíky..Tak čekej co bude a měj se hezky..pa", dne 8. 10. 2018 "Jistě. Tak asi chceš, abych nechal Tvoji rodinu. To je na Tobě",

a dále takto činil formou nevyžádaných e-mailů v počtu 76 zpráv, zasílaných z e-mailových adres: [email], [email], [email], popřípadě z jiných, na e-mailovou adresu poškozené: [email], když se v těchto nevyžádaných e-mailech například uvádí: dne 1. 9. 2016 "..dědi rodiče po mrtvém dítěti? Jako po Tobě...co jsi za píču. A PÍČA jsi vždy jsi byla... za kulhavou [jméno] [příjmení] potrestám, leží mi to v hlavě dost dlouho. Moc dlouho. Tak se ohlížež za sebe SVINĚ. Začíná válka píčo. [celé jméno obžalovaného], ze dne 13. 6. 2017 "Podám si Tě mrdko... již brzy ...", v mailu ze dne 28. 9. 2018 uvádí "... zavolej a nechám všeho", dne 14. 11. 2018 uvádí "... zavolej pís. Jsem v hajzlu a potřebuji Tě", ze dne 15. 11. 2018 "chceš, abych nechal mamku na pokoji? Tak se ozvi. Hned", dále v e-mailu zde dne 2. 12. 2018 "Vím, že nechápeš, co jsem Ti napsal, tak jinak. Zítra bude ledovka, jdi na bus opatrně..", ze dne 20. 1. 2019 "Udělalas mi ze života peklo. Jen Tvým lhaním. Ještě mám šanci se z toho dostat. Jestli vše selže ...", v e-mailu ze dne 24. 1. 2019 uvádí "8.2. mi končí podmínka. Pic", v e-mailu ze dne 2. 2. 2019 "Bať, tato zpráva skýtá vše, abys mne dostala do vězení, ale až po 8.2.2019. Já jsem trpělivej...jsem již pár let nasranej, ale krotit se musím. Po 8.2. ne. Vím, že Tě chránil zákon, ne co pak? Uvidíme se a nezapomeň rvát.", v mailu ze dne 6. 4. 2019 uvádí "O mnoha lidech lze říci, že svou smrtí prospěli lidstvu více než svým životem. [jméno] [jméno] [příjmení]. Čau holky. Chcete prospět lidstvu?", tedy vyhrožoval, že poškozené a členům její rodiny způsobí blíže nespecifikované vážné problémy, přičemž v přílohách zasílá, mimo jiných, i velmi intimní fotografie poškozené [celé jméno poškozené],

dále se snažil vypátrat, kde poškozená pracuje a zjistit přímý kontakt na poškozenou, následně telefonoval do nového zaměstnání poškozené pod smyšlenými jmény a pokoušel se získat i přímý kontakt na poškozenou, přičemž toto dlouhodobě obtěžující a omezující jednání obviněného vyvolává v poškozené [celé jméno poškozené] úzkosti a důvodné obavy o zdraví její či členů její rodiny, a to i s ohledem na jeho jednání, za které již byl pravomocně odsouzen,

tedy

jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že mu vyhrožoval ublížením na zdraví nebo jinou újmu nebo jeho osobám blízkým a vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací kontaktoval, a toto jednání bylo způsobitelné vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho zdraví a o zdraví osob jemu blízkých,

čímž spáchal

přechin nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), c) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 354 odst. 1 trestního zákoníku za použití ustanovení § 60 odst. 1 trestního zákoníku k trestu domácího vězení v trvání 12 (dvanáct) měsíců.

Podle § 60 odst. 4 trestního zákoníku je obžalovaný povinen zdržovat se v místě svého pobytu, tj. na adrese [adresa obžalovaného], v bytě [číslo] ve 3. nadzemním podlaží, vyjma sklepa,

- I. v pondělí, v úterý, ve čtvrtek a v pátek od 00:00 hodin do 07:30 hodin a od 8:00 hodin do 12:00 hodin a od 14:00 do 21:30 hodin a od 22:00 hodin do 24:00 hodin,
- II. ve středu od 00:00 hodin do 07:30 hodin a od 13:00 do 21:30 hodin a od 22:00 hodin do 24:00 hodin

- III. v sobotu a v neděli pak od 00:00 hodin do 07:30 hodin a od 8:00 hodin do 12:00 hodin a od 13:00 do 21:30 hodin a od 22:00 hodin do 24:00 hodin.

Podle § 60 odst. 5 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá, aby v průběhu výkonu trestu plnil následující přiměřené povinnosti a omezení

- IV. podle svých sil nahradit nemajetkovou újmu trestním činem způsobenou,
- V. zdržet se jakékoli formy kontaktování, včetně kontaktů realizovaných prostřednictvím třetích osob, poškozené [celé jméno poškozené], narozené [datum], a jejích rodinných příslušníků, zejména rodičů, babičky a bratra, s výjimkou kontaktu nutného k náhradě nemajetkové újmy,
- VI. zdržet se jakéhokoli kontaktu se zaměstnavatelem poškozené [celé jméno poškozené], narozené [datum] a kontaktů s obchodními partnery zaměstnavatele poškozené, jehož obsahem budou jakákoli sdělení či požadavky týkající se poškozené nebo jejích rodinných příslušníků,
- VII. zákaz umožnit jakýmkoliv způsobem třetí osobě nebo osobám přístup k fotografiím poškozené [celé jméno poškozené], narozené [datum], kterými disponuje,
- VIII. podrobit se programu psychologického poradenství, tedy do jednoho měsíce ode dne právní moci tohoto rozhodnutí navštívit příslušného poskytovatele služeb psychologického poradenství v místě svého bydliště, podrobit se zde vstupnímu vyšetření a následně se zde podrobit stanovené terapii,
- IX. sdělit Probační a mediační službě ČR, středisko [obec], termín psychologického vyšetření či termíny terapeutických sezení, a to s předstihem nejméně tří pracovních dnů.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá povinnost nahradit poškozené [celé jméno poškozené], narozené [datum], trvale bytem [adresa poškozené], nemajetkovou újmu ve výši 10 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

I. Důkazní situace

2. Tento skutkový stav byl zjištěn z výpovědi obžalovaného, vyslechnuta byla rovněž poškozená a dále byla slyšena i svědkyně [jméno] [příjmení]. V souladu s § 211 odst. 1 trestního zákoníku byl čten protokol o výslechu poškozené a podle § 211 odst. 6 trestního zákoníku byl čten úřední záznam o podaném vysvětlení [jméno] [příjmení] a [jméno] [celé jméno poškozené]. Provedeny byly rovněž i listinné důkazy, z nichž stěžejní jsou vytištěná emailová a SMS komunikace, CD s emaily, úřední záznam o vyhodnocení a přepis SMS a emailů, emailová komunikace, lékařské zprávy, trestní oznámení, rozsudek Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 24. 2. 2015 č. j. 1 T 2/2015 – 1455, usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 31. 10. 2018 č. j. 3 To 467/2018 – 1710, oznámení pro Okresní soud v Českých Budějovicích ve věci sp. zn. 1 T 2/2015, protokol o vydání věci, odborné vyjádření, CD s SMS zprávami zaslaných na telefon A. [příjmení], přepis zpráv, kopie znaleckého posudku, usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích, jímž bylo vyhověno stížnosti obžalovaného a prodloužena zkušební doba podmíněného odsouzení uloženého mu v trestní věci vedené Okresním soudem v Českých Budějovicích vedené pod sp. zn. 1 T 2/2015, prohlášení poškozené o dopadech trestného činu na její život, emailová komunikace mezi zmocněnkyní poškozené a Probační a mediační službou ČR, středisko [obec] (dále jen PMS) a zprávy PMS vztahující se k možnému uložení trestu domácího vězení. Neopominutelné jsou také osobní výkazy obžalovaného.

3. Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, řídíce se svým vnitřním přesvědčením založeným na pečlivém uvážení všech okolností případu (§ 2 odst. 6 trestního řádu) a dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout.

II. Skutková zjištění

4. Obžalovaný připustil, že poškozené a její obhájkyňi zasílal emaily, jak je vymezeno v obžalobě, nicméně jestli se poškozená cítila obsahem zpráv ohrožena, za to již neodpovídá, on nese odpovědnost toliko za jejich obsah. Zdůraznil, že poškozená vůbec, neprojevila vůli, aby jí neposílal žádný email, pokud tak učinila, okamžitě by přestal.

5. Zasílání SMS zpráv poškozené prostřednictvím svědkyně [příjmení] popřel zcela. Uvedl, že na poškozenou neměl telefonní číslo. Jediné, kterým disponoval, bylo její služební číslo z doby, když pracovala v Kovosvitu, ale to již nyní poškozená nepoužívá. Obžalovaný připustil, že SMS zprávy popsané v obžalobě skutečně zaslal, ale rozhodně nezaslal 102 zpráv, nadto poukazyval na to, že v usnesení o zahájení trestního stíhání je chybně uvedeno telefonní číslo. Toto číslo je na internetu dohledatelné jako reklamní, resp. obtěžující. On zprávy zasílal na tel. č. končící [anonymizováno], ale přesné číslo si nepamatuje.

6. Důvodem jeho jednání byla snaha vyprovokovat poškozenou ke komunikaci, chtěl si s ní vyřešit předchozí vztah, vše, co se mezi nimi odehrálo. Dále poukázal na skutečnost, že pokud poškozená cítila ohrožená, proč čekala tři roky s podáním trestního oznámení a nepostupovala takto již dříve, její jednání pokládá za účelové s ohledem na konec zkušební doby podmíněného odsouzení v jeho předchozí trestní věci.

7. Již na úvod soud předestírá, že výpověď obžalovaného nelze označit za věrohodnou, ba naopak. Je sice pravdou, že obžalovaný připustil, že posílal emaily a SMS zprávy poškozené, byť v tomto případě výrazně rozporoval rozsah komunikace, současně jím předkládanou verzi skutkového děje nelze než odmítnout jako absurdní konstrukci. Odhlédne-li soud od skutečnosti, že výpověď obžalovaného je vnitřně rozporná, nelogická a je z ní patrná snaha obžalovaného přizpůsobovat svá vyjádření aktuální důkazní situaci, nelze si nepovšimnout, že již samotný obraz skutkového děje předkládaný obžalovaným je natolik absurdní konstrukcí, že sám o sobě nemůže obstát. Obžalovaný se fakticky staví do role oběti poškozené, která vedena snahou, „dostat jej do vězení“ na něj podává trestní oznámení, dezinterpretuje jím zasílané zprávy (ať již emailové nebo SMS), aby jej mohla očernit. V očích obžalovaného jsou totiž tyto zprávy pouhou snahou vyprovokovat poškozenou ke komunikaci, k vyřešení jejich vztahu (který ale skončil rozchodem již v roce 2014) a obsahově je považuje za neškodné. Obžalovaný tak předkládá soudu svůj vysoce subjektivní pohled na své jednání, klade důraz na údajně zavrženíhodné chování poškozené a její zaujatost při vyhodnocení obsahu komunikace. Je to však obžalovaný, kdo hodnotí soudem provedené důkazy jednostranně, opomíjí celkový kontext zpráv a jejich vyznění. Hodnotil-li by totiž soud některé z jeho zpráv osamoceně, by bylo možné dojít k závěru, že zprávy s obsahem, „Baf“, „Zavolej“, „Co osmáci“ (SMS) či, [anonymizováno], zavoláš? Nějak to musíme vyřešit.“ jsou skutečně nevinnými výzvami, žerty či jakousi drobnou provokací. Nicméně hodnotí-li soud veškeré zasílané emaily a SMS zprávy jako celek, nabývá její obsah zcela jiného obsahu. Navíc některá vyjádření samotného obžalovaného zpochybňují jím předestíraný obraz skutkového děje, ať již jde o logické relapsy, či jím vzpomínaný příspěvek na facebooku, který poškozená tzv. lajkovala, z něhož měl po ověření jeho obsahu, určení výrobce stroje, zjistit jeho zaměstnání, což zcela vylučuje jeho následné tvrzení o náhodě při zjištění jejího zaměstnavatele, ale hovoří skutečně v úmyslné a cílené úsilí.

8. Na úvod soud zdůrazňuje, že nepochybuje, že emaily zasílal poškozený, a to nejen s ohledem na jeho doznání k této skutečnosti, ale také vzhledem k jejich obsahu, ať již je to oslovení poškozené, které obžalovaný posílal, či fotografie, kterými disponoval. Nikoli nevýznamnou skutečností je také fakt, že tyto fotografie poškozené jsou shodné s fotografiemi zasílanými obžalovaným v předchozí trestní věci. Nadto i emailové adresy, které obžalovaný používal, jsou z části shodné jako ty užívané

v předchozí trestní věci (zejména se jedná o adresu [email]), nadto nelze opominout, že zprávy z jiných emailů [email] či [email] a dalších) spojuje s obžalovaným užití výrazových prostředků, shody v obsahu, narážky na obsah předchozích emailů zasílaných z jiných adres a konečně také přiložené fotografie.

9. Shodný závěr lze učinit i ohledně zasílaných SMS zpráv. I tyto jsou po obsahové stránce velmi podobné, často obsahují oslovení [anonymizováno], či [anonymizováno] nebo také čivavičko, které obžalovaný vůči poškozené používal v emailech, obsahově některé zprávy rovněž odkazují na jejich předchozí spory a zasílané emaily ze strany obžalovaného. Opominout nelze ani skutečnost, že jsou zasílány z účastnického čísla [tel. číslo], které náleží obžalovanému a ze kterého již komunikoval s poškozenou v předchozí trestní věci. Nelze také opominout, že obžalovaný, ač nejprve připustil, zaslání toliko ve výroku výslovně citovaných zpráv, jeho výpověď je v tomto ohledu nevěrohodná, stejně jako je nevěrohodná jeho argumentace týkající se toho, že svědkyně [příjmení] nemusela předávat zprávy poškozené, nezasílal je jí, ale někomu jinému, a komu je svědkyně předávala, mu nelze přičítat k tíži. Toto tvrzení je ale zcela absurdní a navíc sám obžalovaný si ve své výpovědi opakovaně odporuje. Nejprve totiž popírá zaslání jiných než ve výroku popsáných SMS, následně však argumentuje tím, že zpráva s obsahem, „Baf“, která však ve výroku uvedené není, přece nemůže být výhrůžnou. Další rozpor v jeho výpovědi se týká identifikace telefonního čísla, na které zprávy zasílal, on sám totiž uvedl, že na tomto čísle s ním poškozená komunikovala, a to bylo důvodem, proč na něj zprávy zasílal. Ostatně z obsahu jednotlivých zpráv je zcela zřejmé, že byly určeny poškozené a obžalovaný je zasílal s úmyslem s poškozenou komunikovat. Tento závěr je nadto podporován i zprávami s obsahem typu, „[příjmení], neprud...“. Je zcela nepochybné, že obžalovaný věděl, že zprávy poškozená dostane, ostatně proč by jinak je zasílal na telefonní číslo třetí osoby, jak sám zprvu naznačoval, zprvu neznámé. Takové jednání je jen stěží uvěřitelné, naopak jeho záměry jsou zcela nepochybné už z obsahu zpráv a přistoupí-li k nim obžalovaného stále se měnící, nevěrohodná výpověď, nelze závěr soudu jakkoli zpochybnit.

10. Na tomto místě pak také nelze neodkázat na výpovědi poškozené a svědkyň [příjmení] a [celé jméno poškozené].

11. Poškozená totiž po poměrně podrobném shrnutí jejich předchozího vztahu, rozchodu a následné trestné činnosti, které se na ní obžalovaný dopustil, uvedla, že obžalovaný s jejím kontaktováním prakticky nikdy nepřestal, kontaktoval ji emailem, v nové práci, což ji dost vyděsilo, dokonce na ni chtěl od spolupracovníků získat nové telefonní číslo. Ostatně kontakt na ni se pokoušel získat i od bývalých kolegů, konkrétně pana [příjmení], kterému vyhrožoval zveřejněním fiktivního intimního videa. Ona s ohledem na kolísavou četnost zpráv a období klidu doufala, že s tím nakonec přestane, ale v roce 2018 začala být intenzita emailů a zpráv vyšší - bylo to intenzivnější, vulgárnější, vyhrožoval i její právní zástupkyni a rodině (matce, babičce, bratrovi) a měla pocit i větší násilnosti jednotlivých sdělení. Začala se bát, věděla, že je alkoholik, má exekuce a blíží se konec podmínky, že nemá co ztratit, to byl důvod, proč podala trestní oznámení.

12. Doplnila také, že svědkyni [příjmení] začal obžalovaný kontaktovat v říjnu 2018, nepamatuje si počet zpráv, ale bylo jich mnoho. Stejně tak si nepamatuje přesný obsah zpráv - často se to střídalo, někdy byly obsahem vulgarity, jindy požadavky, aby mu zavolala či jejich obsahem byly nabídky sexu. Z textu zpráv však bylo zjevné, že jsou určeny jí, obžalovaný požadoval po svědkyni, aby jí je předávala. Doplnila také, že z telefonního čísla svědkyně [příjmení] s obžalovaným mluvila, nechtěla použít svoje vlastní, zejména když jej třikrát kvůli obžalovanému změnila.

13. Výpověď poškozené považuje soud za věrohodnou, nejen proto, že je ve shodě s dalším provedeným dokazováním a její závěry jsou logické a bez vnitřních rozporů, ale také s ohledem na projev poškozené. Je to totiž poškozená, která nese svou účast v trestním řízení úkorněji, po celou dobu byla rozrušená, v závěru své výpovědi takřka plakala. Navíc její výpověď je podporována nejen obsahem SMS zpráv, jejich obsahovou provázaností s emaily, ať již se jedná o prakticky shodné výzvy, či obsahově obdobné výhrůžky, ale také ji podporuje sám obžalovaný, byť

vehementně tvrdí opak. [příjmení] sám totiž připustil, že s poškozenou na telefonním čísle svědkyně [příjmení] komunikoval, protože mu z něj poškozená volala. Skutečnost, že zasílané zprávy byly určené jí, vyplývá z jejich obsahu a fakt, že svědkyně [příjmení] byla toliko komunikačním kanálem pak např. ze zprávy, „[příjmení] neprud“ v reakci na sdělení svědkyně, že se nejedná o telefonní číslo poškozené, že se následně výhrůžky rozšířily i na ní, bylo výsledkem spíše frustrace obžalovaného, než jeho původním záměrem.

14. Její výpověď je navíc podporována výpovědí její matky, které se poškozená svěřovala. Byť je její výpověď velmi stručná, avšak obsahově poměrně zhuštěná, nelze přehlédnout, že shrnutí obsahu emailů i SMS je velmi pregnantní a odpovídající - tedy že obžalovaný se na poškozené domáhal komunikace, chtěl, aby s ním měla sex, a protože nereagovala, vyhrožoval jí, že jí způsobí problémy, vyhrožoval i členům její rodiny, mimo jiné i jí samotné, posílal jí intimní fotografie a vyhrožoval, že je zveřejní. V emailech byl často vulgární, pomlouval je a vyhrožoval dceři, že mu končí podmínka a že pak uvidí.

15. Ostatně přehlédnout nelze ani výpověď svědkyně [příjmení], která sice velkou část své výpovědi věnuje výhrůžkám, kterými ji častoval poškozený a které sice dokreslují jeho způsob jednání, ale z hlediska projednávané věci mají význam spíše okrajový. Nicméně i svědkyně uvedla, že obsah řady zpráv interpretovala jako požadavek, aby mu umožnila komunikovat s poškozenou, nezasahovala do jejich věcí atp. Koneckonců i z obsahu zpráv bylo svědkyni zcela zřejmé, že nebyly určeny jí, ale poškozené. Nadto svědkyně doplnila, že poškozená byla z jednání obžalovaného, „psychicky na dně“.

16. I tuto výpověď považuje soud za věrohodnou, jednak nejen proto, že se po celé trestní řízení nemění, ale také proto, že výpověď svědkyně je plně v souladu s dalším provedeným dokazováním, výpovědí poškozené a konečně je i logická a vnitřně bezrozporná. Nadto svědkyně svým projevem, jeho civilností a věcností, rovněž podporuje závěry soudu o její věrohodnosti.

17. K samotnému obsahu zpráv a jejich vyznění uvádí soud následující. Z textu některých zpráv jsou totiž patrné výhrůžky – námátkou je možné uvést samotným obžalovaným opakovaně zmiňovanou citaci G. B. Shawa, „O mnoha lidech lze říci, že svou smrtí prospěli lidstvu více než svým životem.“ s dovětkem, „Čau holky, nechcete prospět lidstvu“, jehož obsahem, přes námítky obžalovaného, jinak než jako výhrůžný vykládat nelze. Stejně tak email z 2. 2. 2019, v němž je uvedeno mimo jiné, „[anonymizováno], jsem již pár let nasranej, ale krotit se musím. PO 8. 2. ne. Víím, že Tě chránil zákon, jen co pak? Uvidíme se a nezapomeň rvát.“ či email z 1. 9. 2019, ve kterém vyjma dalšího uvádí např., „[jméno] [příjmení], dědí rodiče po mrtvém dítěti? Za kulhavou [jméno] [příjmení] potrestám, leží mi to v hlavě dost dlouho. Moc dlouho. Ohlížej se za sebe SVINĚ.“ Je zcela nadbytečně uvádět další z explicitně výhrůžných emailů, jejichž tón je velmi obdobný, často se zde také vyskytují narážky na intimní fotografie poškozené, ať již v kontextu, který nelze vyložit jinak než jako narážky na předchozí jeho trestnou činnost, tedy zveřejnění fotek a tím i její očernění, či jako obrázkové přílohy ve vztahu ke zprávám, v nichž jí nabízí sex. Jiné explicitně výhrůžně nejsou, posuzuje-li je soud samostatně. Nicméně jak již bylo uvedeno takto postupovat nelze - při výkladu jednotlivých emailů je nezbytné zohlednit jejich vzájemnou provázanost a vývoj jejich partnerského vztahu a následnou neschopnost obžalovaného vyrovnat se s jeho rozpadem, která vyústila až v trestnou činnost, za níž byl odsouzen v trestní věci vedené Okresním soudem v Českých Budějovicích pod sp. zn. 1 T 2/2015 a nelze neuvést, že její nikoli nevýznamnou součástí bylo právě zveřejnění fotografií poškozené, na nichž je nahá (ne vždy zcela, nicméně vždy se jedná o intimní fotografie), či ve výhrůžkách. Právě v kontextu jeho předchozího chování a také s ohledem na vzájemnou obsahovou provázanost zpráv, či odkazy v nich obsažené, je zřejmé, že komunikace jako celek byla nejen obtěžující, ale i zdánlivě nevinné zprávy jako např., „Tak sis vybrala. pa“, které následují právě po emailu obsahujícím fotografie, na nichž je zachycená zcela nahá a následně emailu s výzvou aby se mu ozvala, že její, „mamka by to chtěla“ rovněž nabývají zcela jiného významu. A takto nelze postupovat nejen vzhledem ke zprávám řetězeným v jediný den, ale je nezbytné zohlednit i opravdu celou sumu takto zasílaných zpráv. A z tohoto

pohledu pak i velmi stručné emaily, byť např. jen s výzvou ve významu, „musíme to vyřešit“ či, „zavolej“ nabývají zcela odlišného vyznění. Nadto i v případě, že by obžalovaný poškozené zasilal toliko různé výzvy k řešení jejich problémů či pobídky ke schůzce či jiné formě komunikace mohou být tyto zprávy vykládány jako obtěžující či dokonce zastrašující, zejména s ohledem na již zmiňovanou trestněprávní historii jejich vztahu a její následky, které musela poškozená nést.

18. S ohledem na argumentaci obžalovaného pak soud považuje za nutné znovu zdůraznit, že výklad obsahu zpráv je nutné hodnotit objektivně a ve vzájemné provázanosti, a nikoli izolovaně a odděleně nejen ve vztahu jednotlivým sdělení, citacím či větám z jejich textu, ale také ve vztahu k jejich časové i věcné souvislosti a také v kontextu všech aspektů současného a dřívějšího chování obžalovaného. Za této situace tak nemůže obstát argumentace, že ony výzvy ke komunikaci (s různým, často dost nevybíravým naplněním tohoto obsahového významu) jsou neškodné. Z objektivního pohledu je zřejmé, že pro poškozenou nežádoucí jakákoli komunikace s obžalovaným, ostatně obžalovaný si toho byl vědom, viz např. výzva obsažená v emailu ze dne 23. 4. 2017, kde výslovně uvádí, „klidně to pošli na probační a mediační službu“. Ostatně nelze nedoplnit, že poškozená nejprve komunikovala právě s probačním úředníkem obžalovaného, snažila se mu zabránit v závadovém jednání tímto způsobem, nicméně zcela neúspěšně. Obžalovaný dokonce sám připustil, že jeho komunikace s poškozenou byla předmětem konzultací v rámci dohledu, nicméně znovu zdůrazňuje, že jej poškozená nepožádala, aby ji nekontaktoval.

19. Shodně pak je nezbytné interpretovat i komunikaci s poškozenou prostřednictvím svědkyně [příjmení]. K obsahu zpráv se již soud podrobněji vyjadřovat nebude, neboť bezezbytku platí závěry, které soud učinil výše a další citace a rozbor jednotlivých SMS zpráv je tak zcela nadbytečný. Nicméně je nezbytné zdůraznit, a to obžalovaný zcela opomíjí, že ty zprávy, které byly zasílané přímo svědkyni, byť samozřejmě explicitní žádost o předání zpráv neobsahují, jinak interpretovat nelze. Není možné se totiž soustředit toliko na užitá slova, ale nezbytně význam těchto zpráv hodnotit v kontextu komunikace nejen obžalovaného, ale i svědkyně a předcházející komunikace poškozené s obžalovaným z tohoto čísla, která, jak oba potvrzují, proběhla. Hodnotí-li soud užitě jazykové prostředky v optice uvedeného je jeho závěr zcela nezpochybnitelný a záměry obžalovaného rovněž. Jak již soud totiž uvedl, jeho nezpochybnitelným cílem byla komunikace s poškozenou, nikoli se svědkyní, ta byla toliko prostředníkem.

20. K otázce telefonního čísla užitého v usnesení o zahájení trestního stíhání soud podotýká, že skutečně pro účely skutkového děje nemá tato chyba takový význam, jaký jí přisuzuje obžalovaný. Koneckonců jako chybné to číslo označil nejen obžalovaný, ale i sama poškozená, a to již v přípravném řízení. Ostatně správné číslo, na které byly SMS zprávy zasílány, je patrné z jejich vyhodnocení.

21. Rovněž dopady jednání obžalovaného, strach, který pocítovala z realizace výhrůžek, a jeho následky pro její zdraví má soud za nepochybně prokázané. Dokládají to nejen lékařské zprávy, které hovoří o panických atakách a dokonce rozvoji posttraumatického stresového syndromu, ale také jsou nepochybné i z výpovědi poškozené a svědkyň. Ostatně i samotný obsah zpráv bez jakýchkoli pochyb dokládá jejich objektivně očekávatelné působení na adresáta. Na tomto místě ostatně nelze nezmínit, že obžalovaný už se vůči poškozené dopustil zavrženého jednání, když její nahé fotografie zveřejnil a dehonestoval ji tak v zaměstnání, před kolegy, obchodními partnery jejího zaměstnavatele, ale i v místě jejího bydliště, neboť samozřejmě došlo k jejich rozšíření i dále. Právě jeho předchozí jednání, za které byl odsouzen, je důvodem, proč jeho výhrůžky mohly a bezesporu byly považovány za reálné. Stejně tak reálná byla obava poškozené, že jeho jednání může být i závažnější ve smyslu jejího napadení, či napadení členů její rodiny.

22. Námitku obžalovaného, které je však třeba vyhovět, byť na trestnost jeho jednání nemá vliv, je námitka týkající se počtu jím zasílaných SMS zpráv. Z vyhodnocení zpráv a jejich samotného obsahu tak, jak byl zajištěn z telefonu poškozené, je zřejmé, že jich skutečně nebylo 102. Toto číslo odpovídá všem zaslaným SMS zprávám, nicméně některé z nich byly odpovědi svědkyně [příjmení],

a soud tak dospěl k závěru, že poškozené jich bylo určeno nikoli 102, ale nejméně devadesát. Proto ve vztahu k počtu SMS upravil skutkovou větu.

23. Na základě výše uvedeného tak soud uzavírá, že má za prokázaný skutkové děj, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.

III. Právní posouzení

24. Po právním posouzení výše popsaného jednání soud uzavírá, že obžalovaný naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), c) trestního zákoníku, neboť úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce, neboť jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že mu vyhrožoval ublížením na zdraví nebo jinou újmou nebo jeho osobám blízkým a vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací kontaktoval, a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho zdraví a o zdraví osob jemu blízkých.

25. K naplnění znaků skutkové podstaty uvádí soud následující.

26. Ve výroku popsané jednání obžalované je ve své podstatě typickou ukázkou tzv. stalkingu, jak je běžně tento přečin nazýván. Ostatně v literatuře stalking je vymezován jako úmyslné, zlovolné a opakované pronásledování a obtěžování jiné osoby či jako různé varianty pronásledování v podobě více či méně zřetelného zastrašování či vyhrožování oběti, zahrnující jak psychické, tak až její fyzické terorizování, často (ale nikoli výhradně) vedené nenávistí, pomstou nebo i patologickou náklonností, které výrazně snižuje kvalitu jejího života a ohrožuje její bezpečí (viz definice pojmu stalking obsažená v Šamal, P. a kol. Trestní zákoník, 2. vydání, Praha: C.H.Beck, 2012, s. 3290). Výše uvedená definice prakticky vyčerpávajícím způsobem vystihuje jednání obžalovaného, byť si soud uvědomuje, že obžalovaný vůči poškozené užíval toliko metody psychického terorizování. Nelze totiž pochybovat, že obžalovaný, veden zjevně patologickou neschopností vypořádat se s rozpadem vztahu a určitou mstivostí vyplývající z jeho osobnostní charakteristiky, realizoval, nebo mnohem výstižněji se snažil realizovat, kontakt s poškozenou formami naplňujícími, jak intenzitou, tak dlouhodobostí, znaky trestného činu.

27. Nelze totiž pochybovat, že prakticky tři roky trvající pronásledování poškozené je dlouhodobým, zejména s ohledem na intenzitu a počet nevyžádaných kontaktů. Nelze však nezdůraznit, že v projednávaném případě by i s intenzitou kontaktů řádově nižší byl tento znak naplněn, neboť obecně přijímanou hranicí dlouhodobosti je doba čtyř týdnů, kdy se realizují opakované kontakty, kterých by mělo být minimálně deset. Vedle toho právě ono tvrdošíjné odmítání snah o ukončení jakéhokoli, vztahu“ mezi nimi, jehož si obžalovaný musel být vědom, zejména s ohledem na průběh předchozího trestního řízení, ukončení partnerského vztahu, ale i nereagování na jeho četné emaily a SMS a koneckonců i žádosti poškozené směřované na Probační a mediační službu ČR k dohled vykonávajícímu probačnímu úředníku ve vztahu k edukaci obžalovaného, je důvodem proč má soud znak dlouhodobosti za naplněný. Soud sice nepřehlédl, že doba mezi jednotlivými emaily či SMS byla zpočátku delší, byť s postupem času se stále se zkracujícími intervaly, nicméně ani toto nemůže být důvodem proč jednání obžalovaného nechápat jako dlouhodobé, či pravit dobu, po níž se trestné činnosti dopouštěl, ostatně tento průběh (tedy zpočátku nižší a postupně se zvyšující intenzita různých forem kontaktů) je typickým pro tento typ trestné činnosti.

28. Obžalovaný pak přečin nebezpečného pronásledování naplnil dvěma z celkem pěti taxativně vymezených způsobů. V první řadě vytrvalými kontakty, což jsou nejen ony emailové zprávy, ale též nesčetné SMS zprávy, zasílané prostřednictvím svědkyně [příjmení]. Druhou variantou jednání obžalovaného jsou výhrůžky a i ty jsou nesporně prokázány. K charakteru výhrůžek pak soud dodává, že dle komentářové literatury se jinou újmou ve smyslu písm. a) § 354 odst. 1 rozumí taková újma, která je svou intenzitou srovnatelná s ublížením na zdraví. Jedná se tedy o takový zásah do osobní sféry poškozené, který ve svých důsledcích může mít poměrně značný dopad na

její život. S ohledem na skutečnost, že obžalovaný mimo jiné vyhrožoval poškozené zveřejněním fotek intimního charakteru či dehonestací v zaměstnání, přičemž jeho útoky již v minulosti vedly ke ztrátě zaměstnání, je nepochybné, že definiční znaky jiné újmy jsou bezezbytku naplněny. Vedle toho nelze přehlédnout, že poškozená má v důsledku jednání obžalovaného zhoršené psychické zdraví, což se bezesporu projevuje i na kvalitě jejího života. Nad rámec výše uvedeného soud doplňuje, že nehledal naplnění formy popsané pod bodem d) § 354 odst. 1 trestního zákoníku, přestože jednání obžalovaného mělo nepochybný dopad na život poškozené, narušovalo její soukromí a vztahy, avšak nedosahovalo takové intenzity, kdy by poškozená byla nucena omezit své zájmy, koníčky, nebo výkon zaměstnání. Soud sice nepřehlédl, že poškozená zaměstnání změnila, nicméně k tomu došlo v souvislosti s předchozí trestnou činností obžalovaného vůči ní a nelze mu to nyní přičítat k tíži. Na tomto závěru nemůže ničeho změnit ani již zmiňovaný dopad jeho jednání na její duševní zdraví, byť samozřejmě zvyšuje jeho společenskou škodlivost v intencích ve výroku popsané právní kvalifikace.

29. Soud rovněž považuje za nutné zdůraznit i to, že nelze pochybovat o tom, že jednání obžalovaného bylo způsobilé vzbudit v poškozené důvodnou obavu o její život a zdraví a o život a zdraví osob jí blízkých. Tento závěr plyne jednak ze samotné výpovědi poškozené a jednak je objektivizovatelný. Některé z výhrůžek, či opakované kontakty s připomínáním konce zkušební doby, naznačováním budoucích kroků směřujících k odplatě za domnělé křivdy, zejména v intencích jeho předchozího chování, za které již byl odsouzen, jsou bezesporu objektivně způsobilé vyvolat vyšší stupeň obav, úzkosti nebo jiného tísnivého pocitu ze zla, jímž obžalovaný působí na poškozenou (viz definice obsažená v usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 9. 11. 2011 č. j. 3 Tdo 1378/2011 - 21). A toto jednání lze definovat jako jednání ohrožující zdraví poškozené, minimálně v rovině toho duševního, k čemuž ostatně došlo, jak dokládají lékařské zprávy. Shodně pak lze hodnotit vnímání dopadů jeho jednání na osoby jí blízké, zejména matku či babičku.

30. Jednání obžalovaného pak bylo jednáním úmyslným, a to ve formě úmyslu přímého ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť je zcela soustředěno na osobu poškozené a ono pronásledování bylo prakticky cílem obžalovaného, byť on sám tvrdí, že chtěl pouze s poškozenou komunikovat, což je ve světle všech shromážděných důkazů tvrzení zcela absurdní.

IV. Druh a výměra trestu

31. O druhu a výměře trestu soud rozhodoval podle zásad uvedených v ustanovení § 39 trestního zákoníku a posoudil existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku a dospěl k následujícímu závěru.

32. Obžalovanému nepolehčuje prakticky ničeho. Soud sice nepřehlédl, že obžalovaný ve své výpovědi připustil, že emaily poškozené zaslal, nicméně s ohledem na skutečnost, že důrazně a opakovaně zpochybňoval protiprávnost svého jednání, nepovažuje soud jeho výpověď jako doznání, a to ani částečné. Rovněž postoj obžalovaného ke spáchanému jednání svědčí spíše o neschopnosti přijmout odpovědnost za své jednání, snaze přenést veškerou odpovědnost na poškozenou, popř. svědkyni [příjmení], a absenci jakékoli sebereflexe. Obžalovaný je totiž skálopevně přesvědčen, že on sám je spíše obětí jednání poškozené, než že by byl viníkem celé situace, což dokládají zejména jeho poznámky týkající se výkladu obsahu zpráv či emailů, nebo poukazování na to, že svědkyně [příjmení] přece nemusela zprávy poškozené předávat, neboť to po ní nepožadoval. Jeho postoj k trestné činnosti je ostatně okolností, která výraznou měrou zvyšuje společenskou škodlivost jeho jednání. Ostatně nelze rovněž opomenout, že obžalovaný se nyní projednávané trestné činnosti dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení s dohledem v trestní věci vedené Okresním soudem v Českých Budějovicích pod sp. zn. 1 T 2/2015, resp. této trestné činnosti se dopouštěl prakticky po celou zkušební dobu. Jeho dosavadní chování tak svědčí o tom, že obžalovaný je závadovou osobou, která odmítá nejen přijmout odpovědnost za své jednání, ale navíc má tendence tuto odpovědnost přenášet na své okolí. Je zjevné, že do centra všeho dění staví obžalovaný sám sebe a výhradně optikou svých zájmů a představ pak hodnotí

chování všech dalších osob, které v tomto zjevně patologickém vnímání reality jsou povinny akceptovat jeho přání a vyhovět jim. Je to však výhradně obžalovaný, kdo je veden mylnou představou o svých nárocích či povinnostech poškozené k němu. Soud pokládá za zcela nezbytné zdůraznit, že poškozená není obžalovanému ničím povinována - není povinna s ním komunikovat, dokonce mu ani sdělovat, že si další komunikaci nepřeje. Obžalovaný tak svým jednáním dokonale ilustruje narcistní charakteristiku své osobnosti, svou sebestřednost a sobectví, přičemž tento závěr činí soud nejen na podkladě znaleckého posudku z oboru psychiatrie a klinické psychologie, byť byl zpracován v jiné trestní věci, ale i četných vyjádření obžalovaného v průběhu trestního řízení.

33. Ve vztahu k ukládanému trestu je nezbytné zohlednit také dopad, který mělo jeho jednání do života poškozené. Je totiž nesporné, že její osobní a rodinný život byl výše popsáním jednáním zcela zásadním způsobem narušen, poškozenou omezoval v mnoha aspektech jejího života. Jednání obžalovaného se z vnějšího pohledu může sice zdát méně závažné, nicméně nejen charakter, ale i četnost jednotlivých, „kontaktů“, které navíc byly poškozenou vnímány s ohledem na jeho předchozí trestnou činnost velmi úkorně, čehož si byl obžalovaný, soude dle četných narážek na konec zkušební doby velmi dobře vědom, a natolik zásadně ovlivnily její život, že to nelze nepromítnout do hodnocení společenské škodlivosti jeho jednání. Ta je koneckonců zvyšována i dobou, po kterou se obžalovaný jednání dopouštěl. Právě vysoká společenská škodlivost jednání obžalovaného, která je přímo úměrná míře, s jakou její jednání zasáhlo život poškozené, a absence jakékoli sebereflexe na straně obžalovaného jsou důvodem, proč soud hodnotí jeho jednání v intencích žalovaného přečinu, i přes absenci osobních kontaktů, jako velmi závažné. Soud totiž nepřehlédl, že trestní řízení na obžalovaného nemělo dostatečného vlivu, což dokládá nejen skutečnost, že v závadovém jednání pokračovala i po odsouzení za podobné jednání, ale také to, že nikterak nerefletoval ani působení výchovného trestu. Právě neschopnost obžalovaného zdržet se dalšího pronásledování poškozené a neschopnost přijmout odpovědnost za své jednání, kdy prakticky po celé trestní řízení se staví spíše do role oběti, vedou soud k závěru o nenahraditelnosti trestního postihu pro jeho nápravu.

34. S ohledem na výše uvedené se může zdát, že uložení výchovného trestu je s ohledem na jejich omezené působení na obžalovaného vyloučeno, nicméně soud dospěl k opačnému závěru. Tento závěr nečinil toliko s přihlédnutím k ustanovení § 55 odst. 2 trestního zákoníku, který značným způsobem limituje uložení represivního trestu v případě přečinů s horní hranicí trestní sazby do pěti let, ale také s přihlédnutím ke všem důsledkům, které bude mít uložený trest na obžalovaného. Soud je totiž přesvědčen, že nejvhodnějším typem trestu je v případě obžalovaného trest domácího vězení. Tento druh trestu mu poskytne nejen příležitost k nápravě, ale rovněž umožní soudu vykonávat dohled nad jeho chováním po delší dobu. Působení všech složek tohoto trestu, tedy nejen faktické omezení osobní svobody na pohyb v bytě, kde nyní žije se svou matkou, ale i působení probační a mediační služby za současného omezení nejen v kontaktu s poškozenou, ale i osobami jí blízkými a zaměstnavatelem a konečně také povinnost absolvovat program psychologického poradenství vytvoří obžalovanému všechny předpoklady pro to, aby si uvědomil nejen závažnost svého jednání, ale umožní i jeho nápravu. Soud si je vědom, že v optice výše uvedeného působí trest jako nepřiměřeně mírný, nicméně jako zásadní hledisko pro uložení trestu hodnotí především nápravu obžalovaného, která jediná může zajistit účinnou ochranu poškozené.

35. K samotné výměře trestu pak soud dodává, že s ohledem na paletu přitěžujících okolností a přístup obžalovaného ukládal trest již v poměrně přísné výměře, tedy ve výměře dvanácti měsíců (v polovině zákonné sazby pro trest domácího vězení, ale současně také výměra trestu kopíruje horní hranici možné výměry trestu odnětí svobody žalovaného přečinu). Důvodem pro takto citelnou výměru trestu je již naznačovaná vysoká společenská škodlivost jeho jednání, neboť obžalovaný se již pohybuje na samé hraně toho, kdy na něj lze ještě působit výchovným trestem. Zároveň také nelze odhlédnout od toho, že trest musí být dostatečně přísným, neboť jen tak osvětlí obžalovanému skutečnost, že jediným viníkem nastalé situace je on sám a že je nezbytné, aby se do budoucna vyvaroval jakéhokoli kontaktu s poškozenou.

36. K vymezení trestu pak soud dodává, že s ohledem na zprávu PMS vymezil i obydlí, v němž se má obžalovaný zdržovat újeji, než je adresa domu, neboť se jedná o bytový dům, proto výkon trestu omezil pouze na byt, a to ještě vyjma sklepa, v opačném případě totiž by trest nebyl příliš omezujícím a dle pevného přesvědčení soudu ani dostatečně důrazným.

37. Časové vymezení trestu pak soud vymezil poměrně přísně, zohlednil nejen skutečnost, že obžalovaný je nezaměstnaný a má toliko povinnost postarat se o psa, kterého chová. Právě k venčení psa poskytl soud obžalovanému ráno a večer každého dne půl hodinu. V poledním období všedních dnů pak poskytl obžalovanému časový prostor dvou hodin k tomu, aby nejen mohl vyvenčit psa, ale si i obstarat běžné nákupy, což je i důvodem proč o sobotách a nedělích je tento časový úsek redukován toliko na období jedné hodiny, neboť ta k vyvenčení psa dle názoru soudu postačí. Zcela odlišné je pak časové vymezení trestu ve středu, soud totiž považoval za nezbytné poskytnout obžalovanému dostatečný časový prostor nejen k vyvenčení psa a obstarání si nákupů, ale také k tomu, aby si případně mohl nalézt zaměstnání a účastnit se terapií psychologického poradenství, případně obstarat si jiné osobní záležitosti.

38. K posílení výchovného působení trestu pak soud uložil obžalovanému celou paletu výchovných povinností. V prvé řadě je to reparace následků trestné činnosti v podobě náhrady nemajetkové újmy, neboť i reparace následků trestné činnosti, byť ve formě peněžitého odškodnění, je významným hlediskem toho, zda se odsouzený napravil. Vedle toho pro zdůraznění podstaty závadového jednání a také s ohledem na skutečnost, že uložený trest by měl plnit i ochrannou funkci, soud vymezil poměrně široce přiměřené povinnosti a omezení týkající se komunikace obžalovaného s poškozenou. Zjednodušeně řečeno, jedinou výjimkou, kdy obžalovaný smí kontaktovat poškozenou je náhrada nemajetkové újmy, jinak tak nesmí činit vůbec, a to ani prostřednictvím třetích osob, nesmí kontaktovat ani zaměstnavatele poškozené a ani její rodinné příslušníky a konečně obžalovaný je povinen vyvarovat se jakékoli formy zpřístupnění fotografií poškozené, kterými disponuje, třetím osobám. Náhornějším způsobem podstatu jeho závadového jednání a zároveň vymezení aktivit, kterých by se měl v budoucnu (a to nejen po dobu trestu) vyvarovat, nelze podat. A konečně stěžejním prostředkem nápravy je i zvládnutí projevů jeho osobnostních rysů a proto soud uložil obžalovanému přiměřenou povinnost absolvovat program psychologického poradenství a v návaznosti na něj také povinnost o jednotlivých sezeních informovat PMS.

39. Na závěr pak soud obžalovaného důrazně poučuje, že uložený výchovný trest je skutečně poslední příležitostí k nápravě. Důsledné dodržování podmínek uloženého trestu, plnění informačních povinností vůči PMS a v neposlední řadě také plnění uložených přiměřených povinností a omezení bude soudem pečlivě sledováno a jejich neplnění, byť i ve zdánlivě nevýznamném rozsahu, bude důvodem k přeměně trestu domácího vězení v trest odnětí svobody.

V. Náhrada škody

40. K trestnímu řízení se řádně a včas se svým nárokem na náhradu nemajetkové ve výši 10 000 Kč připojila poškozená [celé jméno poškozené].

41. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu, odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozené bezdůvodně obohatil, uloží jí v rozsudku, aby poškozené nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3 trestního řádu), nestanoví-li tento zákon jinak; nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení, jestliže je výše škody nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto rozsahu vydáno.

42. V trestním řízení byla prokázána nejen vina obžalovaného, ale rovněž i dopady, které mělo jednání obžalovaného do života poškozené. Jakkoli totiž nemajetkovou újmu lze z hlediska náhrady škody objektivizovat a vyjádřit v penězích poměrně obtížně, je zcela na místě pokusit se alespoň částečně vyvážit dopady jednání obžalovaného do sféry poškozené, byť samozřejmě plnou náhradu poskytnout nelze. Poškozenou požadovanou částku 10 000 Kč považuje soud za zcela adekvátní, neboť duševní útrapy, zejména v podobě stresu způsobeného strachem z dalších kroků obžalovaného, resp. z možné realizace jeho hrozeb a opakování již dříve prožitého příkoří v podobě zveřejnění jejích intimních fotografií jí bezesporu zasáhly značnou měrou. Ostatně dopady jednání obžalovaného ilustrují i lékařské zprávy, z nichž vyplývá, že u poškozené byla diagnostikována posttraumatická stresová porucha, která se projevuje zejména panickými atakami.

43. Obžalovaný svým jednáním narušil sebedůvěru poškozené, její vnímání sebe samé a její sebehodnotící mechanismy, což se promítlo do jejího běžného života, ať již se jedná o obnovení sociálních vazeb, či otázku navazování partnerských vztahů. Jakkoli náhrada nemajetkové újmy v penězích by měla být toliko sekundárním způsobem reparace následků trestné činnosti, soud je přesvědčen, že je na místě i náhrada škody v penězích. Ačkoli uložení trestu obžalovanému je bezesporu výrazným satisfakčním prvkem, nelze odmítnout nárok poškozené toliko s poukazem na něj. Právě proto soud přiznal poškozené částku 10 000 Kč jako částku odpovídající utrpenému příkoří a narušení jejího osobního života i psychické rovnováhy. Při stanovení částky je totiž nutné vycházet nejen z obecného rámce, ale rovněž i z návrhu poškozené. Výše zmíněná částka dle soudu odpovídá poškozenou popisovaným dopadům, jakkoli si soud uvědomuje, že s ohledem na podstatu trestné činnosti je majetková kompenzace jen stěží schopná následky žalovaného jednání vyvážit a doplňuje, že uplatněný nárok poškozené je spíše nižší.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve třech vyhotoveních.

Tábor 2. prosince 2019

Mgr. Veronika Novotná
předsedkyně senátu